

[Munch-Petersen.]

deres Profit er kommet i Fare, vil have Hjælp fra Staten. Det er ogsaa oplyst af den højtærede Handelsminister, at der foreligger falsk Regnskab, og det er oplyst af det ærede Medlem Hr. Rager, at der foreligger Overtrædelse af Aktieselskabsloven. Det vil nu vise sig, om Regeringen vil tage Konsekvensen heraf og rejse kriminel Tiltale mod den Ledelse, som den jo selv hævder har Ansvaret. Men dermed løber Regeringen ikke fra sit eget Ansvar. Selv om der muligvis ikke fra Regeringens Side foreligger Brud paa det borgerlige Samfunds Love, foreligger der i hvert Fald Brud paa det socialdemokratiske Partis Program, thi efter dette skulde det ikke være en socialdemokratisk Regerings Opgave kun at sidde stille og se til, naar Privatkapitalisterne tager deres Profit, og beredvilligt yde dem Hjælp, naar de bagefter kommer og beder derom. Det er jo saaledes, Handelsministeren har skildret sin Opgave.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det er naturligvis ikke Handelsministerens Opgave at sanere private Selskaber, ingen har heller krævet det af ham, men Forholdet er det, at den højtærede Handelsminister trak Sagen i Langdrag, skønt Burmeister & Wain ganske utvivlsomt troede, at de kunde faa de 3 Mill. Kr. hos Staten; derom er der neppe den fjerneste Tvivl. Det er jo fuldkommen urigtigt, at der krævedes 15 Mill. Kr. Jeg forstaar overhovedet ikke, at den højtærede Handelsminister kan nævne et saadant Tal som det, der skulde til for at føre Burmeister & Wain videre. 15 Mill. Kr. er det Beløb, der gaar over i Afdeling I, men det er jo ikke Penge, som Afdelingen faar at arbejde med, der kræves maaske 6 Mill. Kr. til at arbejde med. Det, jeg bebrejder den højtærede Handelsminister, er, at han er løbet til Bankerne, har foretaget en Handling, som snarest befordrede Ulykken for Burmeister & Wain end det modsatte, og holdt Selskabet hen, da det utvivlsomt var i den Tro, at det hos Staten kunde faa et Beløb, der i hvert Fald svarede til Halvdelen af det, der overhovedet er Tale om for Burmeister & Wain.

Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at den højtærede Handelsminister altsaa nu understreger, at Statens Sikkerhed i hele denne Periode er blevet udvidet, og jeg

tror, det vilde være særdeles formaalstjenligt, om Handelsministeren vilde give ogsaa Offentligheden klar Besked om, hvad der er sket paa dette Omraade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning, og hermed slutter de korte Bemærkninger.

Madsen-Mygdal: Den højtærede Handelsminister fortsætter med at sige: Hvad kunde det have nyttet, om jeg havde bevilget 3 Mill. eller 6 Mill. Kr., og jeg bevilger sandelig ikke Penge, inden jeg har foretaget en Undersøgelse. Den højtærede Handelsminister har nu en Gang faaet det i Hovedet, at han er blevet angrebet her i Tinget for ikke at have bevilget disse Penge. Skønt jeg nu for tredje Gang gør ham opmærksom paa, at der ikke er et Menneske, der har bebrejdet den højtærede Handelsminister noget i den Henseende, vil jeg alligevel opgive at fjerne denne Tvangsforestilling hos Ministeren om, at han er blevet angrebet paa dette Punkt. Det kan fastslaas som et Resultat af denne Forhandling, at den højtærede Handelsminister samtidig med, at han holdt Burmeister & Wain i Uvished om, hvorvidt det var muligt af Staten at opnaa et Laan, rettede en Henvendelse til Bankerne. Men saa kan jeg heller ikke fastslaa mere, for nu er jeg i Tvivl om, hvad denne Henvendelse til Bankerne gik ud paa. Da den højtærede Handelsminister første Gang havde Ordet, var det en Advarsel til Bankerne, som havde sin Del i, at man nægtede Kredit. Da Handelsministeren sidste Gang havde Ordet, drejede det sig om, at han sandelig ikke havde Betænkeligheder, og Henvendelsen havde slet ikke noget med Bankernes Kreditgivning at gøre. Saa paa dette Omraade kan der i Øjeblikket ikke fastslaas noget som helst.

Handelsministeren (Hauge): Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal er saa tungnem, at han ikke forstaar, hvad det drejer sig om. Forholdet er dette, at da Burmeister & Wain's Ledelse havde henvendt sig til mig for at faa en Kaution — skal vi bruge dette Udtryk, den brugte selv Udtrykket Laan, den havde ikke en Gang spurgt mig om, hvorvidt det var muligt for Handelsministeriet at give et Laan paa 3 Mill. Kr., men denne Formalitet skal jeg lade helt ude af Betragtning —, da Ledelsen altsaa havde hen-